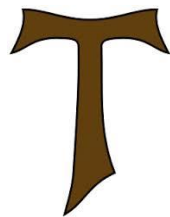

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SEGLAR DE CATALUNYA

Any 24 març 2019 núm. 220

**Qui no porta la seva Creu i em
segueix no pot ser deixeble meu**

Regla de l'Orde Franciscà Seglar

Punt, 2

*En el si d'aquesta família,
ocupa el seu lloc peculiar l'Orde Franciscà Seglar,
el qual es configura com una unió orgànica
de les fraternitats catòliques, esteses arreu del món
i obertes a tots els grups de fidels,
en les quals els germans i les germanes,
impulsats per l'Esperit a atènyer la perfecció de la caritat
en el seu estat secular,
es comprometen per la Professió a viure l'Evangelí
a l'estil de Sant Francesc,
amb l'ajut d'aquesta Regla confirmada per l'Església.*

QÜESTIONARI

- 1) Origen de l'OFS en sant Francesc:
podríeu llegir els textos que ho narren?
per què no en feu també un comentari?
- 2) Què volem dir quan afirmem que els membres de l'OFS han de viure una espiritualitat seglar?
Diferències que trobeu amb l'espiritualitat de l'estat religiós?
- 3) Què vol dir "atènyer la perfecció de la caritat", referit als franciscans seglars?
- 4) Què vol dir "viure l'Evangelí a l'estil de sant Francesc"?
En quins aspectes de Crist i de l'Evangelí es fixa més st. Francesc?
Quins són els més fonamentals?
Quins són els més actuals?
Per què?

PREGÀRIA DE SANT FRANCESC

Senyor,
us demano que l'ardor roent
i deliciós del vostre amor
absorbeixi talment la meua ànima,
i la deslligui de tota cosa terrenal,
que jo mori per amor del vostre amor,
ja que per amor del meu amor
us dignàreu Vós morir. Amén.

SAN FRANCISCO Y EL ASNO

Esta florecilla porque juntamente con la razón podemos vivir la imaginación. Entretejidas ambas enriquecemos la vida.

Francisco se encontraba en una choza donde un lugareño le había permitido vivir a él y a sus hermanos para cobijarse de la lluvia y el frío. Aquella mañana el sol acariciaba los campos verdes y Francisco sintió la necesidad de salir para poder caminar después de unos días lluviosos y despacibles.

Fray León y Fray Maseo no le permitían que saliera sólo pues se encontraba muy débil y, prácticamente, ciego. Estaban convencidos que en ese lugar estaría a salvo de seguidores y curiosos que siempre se le acercaban y le interrumpían su necesario descanso. Ellos dos habían tenido que salir para visitar a un campesino que vivía no muy lejos y ayudarle en las tareas del campo. De esta manera ellos podían procurarse lo necesario para comer aquella jornada.

Francisco, torpemente, inició su paseo que aprovechaba para alabar y dar gracias al Señor por aquella claridad que le asemejaba a la gloria que emanaba del Padre que todo lo había creado para gozo y disfrute de todos los hombres. Como palpara un peñasco decidió sentarse en él para notar mejor la brisa de aquella mañana y sentir los olores de la hierba, las flores y las hojas de los árboles.

Llevaba poco tiempo cuando sintió unos pasos calmados que se le acercaban y comenzó a notar el aliento: “Hermano asno, dijo Francisco, qué hacéis por estos lugares”. Se incorporó sujetándose en el animal con dificultad. Y miró a su alrededor para ver si divisaba una sombra que pudiera ser su dueño pero no veía a nadie. Mientras tanto Francisco acariciaba al animal con devoción diciéndole: bendito seas hermano asno por tu paciencia y constancia, por tu diligencia en hacer aquello que se te manda.

Por el sendero, al lado de un riachuelo bajaban Fray Maseo y Fray León contentos porque habían llenado el zurrón que les serviría para alimentarse durante la jornada. Observaban el agua cristalina y sonreían a los pájaros que se aprovechaban de ella para saciar la sed, cuando vieron, según llegaban, a Francisco apoyado en un asno al que acariciaba. Aceleraron su paso para saber la buena nueva que había sucedido en su ausencia.

Hermano Francisco, ¿cómo ha salido fuera sin esperar a que le acompañáramos?, y ¿dónde se encuentra el dueño de este animal? Francisco humildemente contestó: se acercó a mí para hacerme compañía y estaba agradeciéndoselo: lo mejor –continúo el santo- será acercarlo a nuestra morada, pues al Señor no le gustaría que le dejáramos sólo.

Mientras, a lo lejos, un señor apurado se quedaba sorprendido de ver a su asno acompañado por aquellos frailes que se veían por la comarca con fama de santidad. Se acercó a ellos saludándoles. Fatigado les confesó: he tenido que dejar el animal en el campo porque mi esposa se ha puesto muy enferma. Quizá me puedan ayudar con ella ahora que mis hijos están a su lado, llorando.

Francisco pidió que le montaran en el asno y siguieron al labriego hasta su casa. Cuando llegó entró abrazando a sus hijos y bendiciéndoles. Pidió paz, a todos los presentes, e hizo una oración en silencio y acercando las manos tocó la frente de la mujer y la fiebre comenzó a bajarle.

Todos quedaron admirados, alababan al Señor, lloraban de alegría y abrazaban a Francisco. Este les bendecía diciéndoles: Siempre hay que alabar a Dios porque es grande y usa su poder para ayudar a los pobres y a los humildes.

Fra Francisco Pesquera, ofmconv

Amor a Déu i als homes

L'atzar no existeix, tot té un perquè. Tot passa per alguna cosa. Déu és amor, i nosaltres, que som les seves criatures, els seus fills, en virtut de l'amor que el Bon Déu ens té, també som creadors d'amor si volem, i si ho demanem en la pregària, Déu sempre ens ajudarà a assolir aquesta fita. L'arrel de la santedat és l'amor i el Senyor ens diu "sigueu sants com Jo soc sant".

Com podem crear amor d'una manera humana? Déu es va fer home per amor, i fou la fertilitat d'aquest amor que va fer possible poder fer créixer l'amor en tota la creació.

Si Jesucrist transforma i segueix transformant els seus sofriments materials i espirituals en amor, en actes d'amor als homes, mitjançant la Sagrada Eucaristia, nosaltres, els homes i les dones, com a criatures seves que som per Ell creades, podem i hem de seguir el seu exemple, transformant els nostres sofriments, les nostres misèries, en actes d'amor a Déu a través del proïsme, sobretot a través d'aquells que tenim més a la vora de nosaltres. Quan estem malalts, quan tenim una edat avançada, quan no podem fer "vida normal"..., sempre podrem convertir tota aquesta colla d'impediments, els nostres sofriments, en actes d'amor, sempre podem oferir tot això, per amor, a Déu.

Sempre podem pregar pels altres, sempre podem, dintre de les nostres possibilitats i d'alguna manera, ajudar a qui ens necessita, encara que només sigui fent-li una mica de companyia, escoltant-lo, parlant-li, ajudant-lo en allò que calgui... d'aquesta manera els nostres sofriments donaran fruits, fruits d'amor, aquests sofriments tindran un gran valor ja que serviran, d'aquesta manera, per crear amor, amor a Déu per mitjà dels altres. Així podrem seguir, tot imitant nostre Senyor, en aquest camí de la nostra vida ...

Ens hi animem ?

Balbina Birba, ofs

CAMÍ DE LA CREU

Com sigui que estem de ple en Quaresma, podríem fer un Camí de la Creu actual, de coses que coneixem.

1a. estació - ***Jesús és sentenciat a mort.***

Com ho són moltes persones que fugint de les guerres es llancen al mar sense saber què els passarà.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

2a. estació – ***Jesús porta la Creu.***

Senyor, penso en tantes famílies que no po-

den arribar a final de mes. Quina creu més pesada!

Parenostre, Avemaria i Glòria.

3a. estació – ***Jesús cau per primera vegada sota el pes de la Creu.***

Quantes persones, sigui per la droga, l'alcohol o per qualsevol vici, caun pel pes de la dependència que segueix.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

4a. estació – ***Jesús troba la seva mare.***

Quina emoció el retrobament d'una mare amb el fill que dona per perdut.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

5a. estació – ***El Cirineu ajuda a portar la creu.***

Crec que, si es vol, es troba un cirineu que et doni un cop de mà per seguir endavant.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

6a. estació – ***La Verónica eixuga la cara de Jesús.***

Totes les ONG són l'Òscar Camps que recull totes les persones que poden per tornarlos la dignitat de persona.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

7a. estació – ***Jesús cau per segona vegada.***

Com tota persona, caiem de nou em les mateixes mancances.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

8a. estació – ***Jesús consola les dones de Jerusalem.***

Una tasca que fan constantment metges, infermeres, bombers, mossos per tranquil·litzar els familiars i amics.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

9a. estació – ***Jesús cau per tercera vegada.***

Segur que tots caurem una i altra vegada al llarg de la vida, però el Senyor ens dona forces per aixecar-nos de nou.

Parènostre, Avemària i Glòria.

10a. estació – ***Despullen Jesús.***

Preguem per aquelles persones que viuen al carrer i es van despullant de tot per necessitat.

Parènostre, Avemària i Glòria.

11a. estació – ***Jesús clavat a la creu.***

Tots aquells que s'adonen que la vida s'acaba, però també pensen que amb Déu deixaran de patir.

Parènostre, Avemària i Glòria.

12a. estació – ***Jesús mor en la Creu.***

Penso en la tristor si un s'adona que marxa de la seva terra cap a un altre món!.

Parènostre, Avemària i Glòria.

13a. estació – ***Jesús és davallat de la Creu.***

Per sort Josep d'Arimatea el pogué acollir, però penso en el Mediterrani ple de cossos sense enterrar.

Parènostre, Avemària i Glòria.

14a. estació – ***Jesús es posat en el sepulcre.***

En el sepulcre envoltat de tots els teus, però hi ha tanta gent que mor sola sense cap persona al seu costat.

Parènostre, Avemària i Glòria.

15a. estació – ***Jesús ressuscita.***

Al·leluia, Jesús arriba al Cel on ens acollirà a tots nosaltres.

Parènostre, Avemària i Glòria.

Amén. Al·leluia .

Eulària Anglí, ofs

TORNEM AL SENYOR, EL NOSTRE DÉU

Fa pocs dies que hem començat la Quaresma. Hi hem entrat amb una cerimònia ben significativa: la imposició de la cendra. En aquest temps litúrgic se'ns convida amb insistència a fer una excursió cap a les profunditats amb la joiosa perspectiva de l'alliberament del mal i de la mort. Val la pena viure la Quaresma i donar-li ja des d'ara el sentit que té: l'alegria de la preparació pasqual.

Mentre preparava les celebracions quaresmals m'he trobat amb dos textos que ens podrien ser útils en aquest camí d'interiorització i de pregària. El primer, extret de la CARTA DE MADRÀS, és del germà Roger Schutz, fundador de la comunitat ecumènica de Taizé i prou conegut de tots nosaltres.

Església, terra dels vivents, respon a l'esperança que tenim posada en tu. Obre les portes de l'esperança: ella irradiarà com un sol d'estiu. Obre les portes de la confiança: ella valdrà més que el dubte, la malfiança, la vergonya d'existir. Obre les portes de la vida interior, i l'ànima que vessa d'amor travessarà les proves més grans, franquejarà els murs d'amargura i odi, i la por de la seva por... No es pot retardar més la reconciliació visible entre els cristians. Església, ¿no et diuen res les paraules de Jesús: no entraran al Regne del Cel els que miren enrere?...

Crec que aquesta interpel·lació del germà Roger ens podria ajudar a fer una bona reflexió quaresmal, tant a nivell comunitari com personal. La Quaresma ens empeny sempre a caminar, a no restar amb els braços creuats, a obrir les nostres portes, a allunyar de nosaltres les mediocritats que tant de mal ens fan, en definitiva, a no mirar mai enrere, com ens demana Jesús.

I el segon text és un fragment del TESTAMENT ESPIRITUAL de Christian de Chergé, prior del monestir trapenc de Tibhirine, a Argèlia, assassinat amb els seus sis germans de comunitat el 1996. Aquests monjos francesos, malgrat el perill, decidiren quedar-se al país per continuar al costat de la població local musulmana:

Si algun dia – i podria ser avui -, sóc víctima del terrorisme, voldria que la meua Església, la meua comunitat i la meua família, recordessin que la meua vida havia estat oferta a Déu i a aquest país, que sabessin associar la meua mort a la de molts d'altres, igualment violentes, abandonades a la indiferència...En arribar el moment, m'agradaria tenir aquest instant de lucidesa que em permeti demanar perdó a Déu i als meus germans en la humanitat del mal que he comès, i perdonar de tot cor els que em volguessin matar. De cap manera voldria que aquest poble que estimo apassionadament fos acusat indiscriminadament del meu assassinat.

Conec molt bé el menyspreu amb què sovint s'ha tractat els argelins i conec molt bé quines són les caricatures de l'Islam que promou un cert islamisme. És massa fàcil deixar la consciència en pau identificant l'Islam amb l'integrisme dels seus extremismes. Argèlia i l'Islam són per a mi un cos i una ànima. Ho vaig aprendre als genolls de la meua mare, aquí mateix, a Argèlia, ja llavors en el respecte als creients musulmans. Ran de la meua mort, semblarà que tenien raó els que em titllaven d'ingenu i idealista. Si Déu vol podré submergir la meua mirada en la del Pare per a

contemplar els seus fills de l'Islam com Ell els veu...

Testimoniats que t'arriben al cor i et desvetllen la consciència. Per damunt de les nostres mediocritats i pors comencem, doncs, com a **germans de penitència**, el temps quaresmal manifestant el nostre agraïment a Déu per aquesta nova invitació a convertir-nos, ja que la conversió és sempre font de felicitat: **Torneu al Senyor, el vostre Déu, perquè és compassiu i benigne, lent per al càstig, ric en l'amor, i es desdiu de fer mal**. Després de la Quaresma, per molt intensament que l'hàgim viscuda, encara no haurem arribat a la fi, però ja ens haurem posat enèrgicament en camí.

Fra Josep Maria Segarra, ofmcap

Jornada franciscana a Costitx

Dins el marc de les festes que la Parròquia i el poble de Costitx han organitzat, recentment, per commemorar el primer centenari de la mort de la Venerable Margalida Amengual Campaner (1886-1919), la família caputxina de Mallorca va peregrinar fins a aquest lloc el dia 3 de febrer. D'aquesta manera els framenors caputxins i els membres de la fraternitat de l'Orde Franciscà Seglar, del mateix convent de Palma, han volgut recordar la venerable costitxera que fou, bona part de la seva vida, terciària franciscana.

La jornada va començar amb la rebuda de mossèn Josep Adrover Vallbona als franciscans i la visita espiritual que aquests van adreçar al Pare Sant Francesc. Cal apuntar que la bona gent costitxera va tenir la delicadesa de col·locar en el presbiteri, per aquesta ocasió, la imatge que veneren del sant d'Assís i l'antic estendard dels terciaris, que segons sembla ajudà a brodar la mateixa Margalida. Tot seguit, fra Josep Maria Segarra, ofmcap., vingut expressament des del convent de Sarrià (Barcelona), va fer una conferència centrada en el franciscanisme de *na Margalida Cativa*. Així, va contextualitzar aquella figura de reconeguda popularitat, dins l'ambient seràfic que durant la seva vida es vivia a Costitx, a Mallorca i al món sencer.

Seguí la celebració de l'Eucaristia, presidida pel rector de Costitx i en la que hi concelebraren fra Gil Parés, ofmcap., guardià del Convent de Mallorca, i el dit fra Josep M. Segarra. Acabada aquesta, tots els presents visitaren la casa de la Venerable, coneguda amb el nom de *Ca ses Catives*. Pel camí es cantaren l'himne del terciaris de Mallorca i els goigs en llaor de na Margalida, escrits poc temps després de la seva mort "per un terciari franciscà i musicats per un framenor caputxí".

Arribats a la casa, després d'una breu pregària dins la mateixa cambra on morí, fa cent anys, la Venerable i escoltades les explicacions històriques de la casa, els terciaris presentaren un pergamí que vol recordar a les futures generacions l'efecte i admiració que els terciaris d'avui senten per aquesta germana exemplar. Entrat el capvespre, un dinar de companyonia i fraternitat, en el transcurs del qual pogueren assaborir els dolços amb què l'Ajuntament de Costitx va voler obsequiar els visitants, va tancar la jornada.

Jordi LLabrés, ofs

NOVETATS DE LA MENTIDA

“Normalitzar la mentida és destruir la convivència

Parlar de *fake news* (falses notícies) s’ha posat de moda, però no revela res de nou. Aquesta expressió correspon a un terme més habitual i casolà: la mentida. Hi ha un altre mot que ha irromput amb força des que el 2016 el diccionari d’Oxford el va declarar paraula de l’any: *post-truth* (postveritat). Una nova manera de dir mentida, però afegint-hi més connotacions. Aquests dos mots anglesos estan força presents en el panorama actual. Vesteixen d’una manera nova una realitat present al llarg de la història: la mentida.

El decàleg de Moisès, que conté els anomenats deu manaments, inclou en el vuitè el fals testimoni com una forma de mentida. Per tant, des dels inicis del poble d’Israel, aquesta conducta estava proscriu. Cinc segles abans, el Codi d’Hammurabi dedica els primers articles d’un conjunt de 282 al fals testimoni. Jesús, tot mantenint un debat amb un grup de coetanis, els acusa de tenir com a pare el diable, a qui considera “mentider i pare de la mentida” (Jn 8,44). Moments abans, havia afirmat que “la veritat us farà lliures”. La vinculació entre veritat i llibertat és un tema de gran rellevància. Si la realitat de fons és la mateixa, què hi trobem de nou? És suficient la utilització de termes com ara *fake news* i *post-truth*? No ho crec.

La tecnologia aporta una gran novetat a la comunicació, ja que permet una difusió extraordinària en el temps (instantània), en l’espai (món global) i en els formats (escriptura, àudio, imatge). Per tant, la mentida es beneficia d’aquest nou marc perquè eixampla el seu abast gairebé de manera il·limitada. Premsa, ràdio, televisió com a sistemes tradicionals no són aliens a aquesta situació, encara que no tothom es comporta de la mateixa manera. WhatsApps, piulades, fotografies, vídeos, correus electrònics, com a nous formats, arriben a velocitat de la llum a tots els racons del planeta. Qui menteix ho sap. Institucions, partits polítics, grups econòmics... utilitzen el poder de la mentida per als seus interessos inconfessables i difonen a través de bots veritats a mitges i notícies distorsionades. A més, qui reenvia un missatge o una piulada falsa esdevé un col·laborador gratuït. ¿Com es pot discernir la veritat d’una notícia? ¿Com es pot saber si una fotografia ha estat retocada?

Per què alguns personatges menteixen amb gran naturalitat davant les càmeres de televisió, en una roda de premsa o en el mateix Parlament? ¿No els cau la cara de vergonya? Hi ha una explicació. La prestigiosa revista *Nature Neuroscience* va publicar l’any 2016 una investigació de quatre científics de la University College de Londres segons la qual el cervell s’adapta a la mentida. Com més engany, les sensacions negatives s’esvaeixen i desapareixen els remordiments. La mentida provoca conseqüències molt negatives, a voltes dramàtiques, i normalitzar-la és destruir la convivència.

PER LLUÍS SERRA LLANSANA (El Punt Avui 11 febrer 2019)

Desde mi rincón

“Una mirada al mundo de la Globalización”

Jihad vs. McWorld: cómo el globalismo y el tribalismo están remodelando el mundo es un libro de 1995 del científico político estadounidense Benjamin Barber, en el que expone una teoría que describe la lucha entre "McWorld" (la globalización y el control corporativo del proceso político) y "Jihad" (término árabe para "lucha", aquí modificado para significar tradición y valores tradicionales, en forma de nacionalismo extremo u ortodoxia religiosa y teocracia). Benjamín Barber cuestiona de manera similar el impacto de la globalización económica y sus problemas para la democracia.

La globalización también llega a la cultura. Toda persona nace en un grupo humano que le va haciendo vivir experiencias relativas a la supervivencias, la convivencia y el sentido (ámbitos tecno-económico, sociopolítico y cultural).

B. Barber habla de McWorld y la Jihad como metáforas, respectivamente, de la integración global y de la trivialización del mundo. McWorld, hace referencia al mundo homogeneizado por la cultura de la velocidad y de la inmediatez. La Jihad, como de anti-universalistas.

B. Barber defiende que tanto la Jihad como McWorld van en contra de la democracia.

Es curioso ver cómo la Jihad y McWorld operan con igual fuerza en direcciones opuestas, una coordinada por odios localistas, otra por mercados universales, una recreando antiguas fronteras sub-nacionales y étnicas desde dentro, otra abriendo desde el exterior las fronteras nacionales.

Podemos decir que las dos tienen algo en común: la anarquía (la ausencia de una voluntad común bajo la guía de una ley, que llamamos democracia. Cada una evita a la sociedad civil y desprecia la ciudadanía democrática, ninguna busca instituciones democráticas alternativas. Su amenaza común es la indiferencia ante la libertad civil.

McWorld es un producto global de la cultura popular conducida por el comercio expansionista. Podemos decir que utiliza la cultura como mercancía y la indumentaria como ideología. Utiliza a las personas, les hace sentir y vivir experiencias falsas, prefabricadas. Quien utiliza sus productos hacen que se identifiquen con celebridades o sientan las vibraciones de los motores de los coches o motos no sólo conducirlos. Podemos decir que es la “estética de lo cotidiano”. Las cosas cotidianas (vestidos, diversiones, coches, tiempo libre...) les conducen a la vida de la calidad, de la aventura: que sean bellos y provoquen sensaciones placenteras.

Existe una sensación de vida fuertemente individualista. La experiencia inmediata, la imagen y la sensación se convierten en su religión civil. No les importa si él u otros tendrán pan o vestidos el día de mañana, lo que les preocupa es el tipo de pan o de vestido o el programa de ordenador o el coche que tiene o desearía tener.

La cultura del bienestar nos lleva a pensar en nosotros mismos, nos hace insensible al grito de los otros, nos hace vivir en pompas de jabón que son bonitas, pero efímeras, son la ilusión de lo provisional, que lleva a la indiferencia. En este mundo de la globalización, hemos caído en la globalización de la indiferencia. La globalización de la indiferencia nos hace innominados, responsables anónimos y sin rostro.

Podemos decir que hay una tarea por hacer. Consiste, desde mi punto de vista en re-iluminar el espacio público para una sociedad civil eclipsada. Se podría buscar una tercera vía entre mercados privados y el estado coercitivo, entre el individualismo anárquico de McWorld y el comunitarismo dogmático de Jihad. O incentivar la educación cívica que se encuentra en la misma base de la democracia. Todo sistema democrático que prescindiera de esta necesidad acabará haciendo desvanecerse la racionalidad democrática de sus instituciones. La democracia carece de plenitud sin ciudadanos formados cívicamente. Educación y democracia están indisolublemente unidas. Por eso para Benjamin R. Barber la regeneración de la democracia, con sus contenidos reales de participación política, pasa necesariamente por la educación. Enseñar democracia es servir a la comunidad.

Fº Javier Conejo, ofs

Oració

Senyor!

Ensenya'm a estimar i a perdonar.

Calma les tempestes del meu interior.

Allibera'm de l'amor propi, egoista.

Fes-me fort per poder renunciar a tornar mal per mal.

Fes-me valent:

que el coratge apagui el desig de revenja.

- Senyor, que on hi hagi violència i menyspreu, jo hi posi respecte i llibertat!
- Senyor, que on hi hagi exclusió, jo hi posi participació!
- Senyor, que on hi hagi mentida, jo hi posi veritat!
- Senyor, que on hi hagi enfrontament, jo hi posi diàleg!
- Senyor, que on hi hagi pecat, TU hi posis perdó!
- Senyor, converteix el meu cor, dóna'm Tu la pau autèntica...

LAUDATO SI... PERÒ...

Sa L'ecologia és un tema que sempre m'ha interessat. No és qüestió de gustos. Tampoc és qüestió de "hobbies" ni de modes. M'ha interessat i darre-rament més, per dos motius per a mi fonamentals. Un és que sóc franciscà; l'altre, molt més important, és perquè és un dels dogmes del "Credo". Sí. Assumim que Déu s'ha fet home de Maria Verge, que fou crucificat, mort i sepul- tat, i que ressuscità al tercer dia d'entre els morts... Doncs la mateixa consis- tència té el fet de dir: "Crec en un sol Déu, Pare totpoderós, Creador del cel i de la terra". Dogmàticament és igual.

Per què us dic això? Molt senzill. He treballat i he pensat molt i fins i tot he desenvolupat, cosetes sobre la Creació, l'ecologia, la natura. I és cert. Sóc eco- logista, però no per ideologia, ni per modes, ni per motius polítics ni socials. Sóc ecologista perquè m'empasso, amb forquilla i ganivet, cullera si cal, la pri- mera nota del "Credo": Crec en un Déu, Pare totpoderós, Creador del cel i de la terra. A més, sóc franciscà.

Segueixo explicant per què us ho dic. L'Encíclica "Laudato Si" és firmada pel Sant Pare Francesc, el 24 de maig de 2015 i definitivament veu la llum el 18 de juny del mateix any. Aquests quasi quatre anys que han passat em donen un certa perspectiva. M'han encomanat, òbviament, com a franciscà, xerra- des, opinions, taules rodones, al respecte. Hi he acudit, lògicament. He donat una perspectiva en la que vosaltres hi estaríeu d'acord per la vessant fraterna i la subscriuríeu amb mi. No obstant he tingut una decepció molt gran. I també molt grossa. Jo pensava, i pensar fa ser de ruc, que les coses eren d'una altra manera. Però no, les coses són com són i no com jo les havia pensat. M'expli- co.

L'Encíclica ha tingut una acollida formidable, descomunal. Se n'ha parlat a tort i a dret. Sempre positivament. No em sembla malament, molt al contrari... Però resulta que la gran majoria de la cristiandat acaba de descobrir, gràcies al Sant Pare, la grandesa i bellesa de la Creació. I tothom s'hi ha bolcat. I és ací on rau el meu desencís i la meva "depressió". ¿Fins ara ningú no s'havia adonat de la meravellosa i prodigiosa obra de Déu? ¿No ha sigut fins ara que els "crist- ianos de a pié", la "massa cristiana", ha pres consciència del amor de Déu per tot el que està al nostre abast? ¿Ha hagut d'arribar des d'una Encíclica pontifí- cia la consciència i la conscienciació de la vàlua de la naturalesa? Això m'ha destrossat.

Com a cristià m'ha destrossat el veure que malgrat les lectures del Gènesi de la Vetlla Pasqual, any rere anys, ningú no s'assabenta del que tenim. També m'ha fet mal que després de resar el "Credo" cada diumenge, rere diumenge, ningú no s'hagi adonat que Déu és creador. I ja com a franciscà, bé, com a franciscà ja ni parlo.

No només els franciscans. Tothom. Cristians i no cristians. Gent de missa i gent de no-missa. Tothom s'omple la boca parlant de Francesc d'Assís i de tot el que significa. Del seu amor per la natura, de la seva tendresa amb els animals, del seu afecte al ocells. I fins ara, ara que ha sortit l'Encíclica, és ara quan els "cristianets" que presumeixen de sentir-se tots franciscans s'adonen del valor de la natura i de l'amor de Déu en la Creació? Doncs, fins ara ¿què ha passat? ¿Tot era mer folklorisme? ¿Encara estem venent, i dic venent, un Francesc pueril que amb dos pals simula tocar el violí? En aquest món nostre que tant diu admirar a Sant Francesc, ¿ningú no ha estat capaç d'entrellegir el Càntic de les Criatures? Ha estat una descoberta molt dura.

I això que l'estàtua de Pere Jou al Zoo de Barcelona hi és des de 1956. Espero que el valor de la pau i de la no violència no ens l'haguem de creure perquè ho ha publicat una Encíclica d'un Sant Pare, perquè aleshores ja.....

Fra Joaquim Recasens, ofm

AVANÇAMENT D'AGENDA PROVINCIAL DE L'OFS 2019

Març

12 dimarts, a les 19,30h. Tallers d'oració Màrtirs Franciscanes Missioneres de la Immaculada i Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor, a Plaça Universitat, 2. Barcelona.

23 dissabte, recés de quaresma, per Fra Josep Mª Segarra, a Balaguer. carrer Urgell, 1 Convent de Sant Domènec.

Abril

9 dimarts, a les 19,30h. Tallers d'oració Màrtirs de les Franciscanes Missioneres de Maria, a Plaça Universitat, 2. Barcelona

27 dissabte, "Santa Clara, una lectura espiritual del "atraieu-me". Ponent Germana Gadi Bosch Pons, osc., a Pompeia-Grups, Riera Sant Miquel 1 bis. Barcelona.

Maig

14 dimarts, a les 19,30h. Tallers d'oració Màrtirs de les Caputxines de la Mare del Diví Pastor i de les Franciscanes Missioneres de la Nativitat, a Plaça Universitat, 2. Bcn.

12 diumenge, Assemblea OFS Catalunya, "Francesc d'Assís (rabiosament mil·lennial)" per Adelaide Baracco i Josep Otón, a Arenys de Mar.

Juny

11 dimarts, a les 19,30h. Eucaristia (OFMconv) , a Plaça Universitat, 2. Barcelona.

16 diumenge, Romiatge a Montserrat

Agenda

(D'acord amb les dades facilitades per les Fraternitats)

Diumenge 3 de març, 1er. diumenge.

Dilluns 4 de març, 18h. Pregària a la Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia, Riera Sant Miquel 1 bis entl.2ª de Barcelona.

Diumenge 10 de març, 2on, diumenge.

Dimarts 12 de març, a les 19,30h. Tallers d'oració Màrtirs de les Famílies Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció i les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor, a Plaça Universitat, 2. Barcelona.

Dijous 14 de març, a les 19,30h. Recés de Quaresma "Camí pel desert" a càrrec de Fra Josep Manuel Vallejo, ofmcap. a la Cripta del Santuari de Pompeia, Diagonal 450, Barcelona.

Diumenge 17 de març

Fraternitat d'Arenys de Mar,. 9h. pregària davant el Santíssim, a continuació Assemblea, Tema: *La véritable* alegria, 11,00 Eucaristia. Convent d'Arenys, carrer Santa Maria 7.

Dilluns 18 de març, Formació a la Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia, Riera Sant Miquel 1 bis entl.2ª de Barcelona.

Dijous 21 de març, a les 20h. "Van Gogh" a càrrec de Miquel Oliveras, a Pompeia-Grups, Riera Sant Miquel 1 bis. Barcelona.

Dissabte 23 de març, a les 10h. recés de quaresma, a càrrec de Fra Josep Mª Segarra, a carrer Urgell, 1 Convent de Sant Domènec, Balaguer.

Diumenge 24 de març, 4rt. diumenge.

Dilluns 1 d'abril, 18h. Formació a la Fraternitat de la Mare de Déu de Pompeia, Riera Sant Miquel 1 bis entl.2ª de Barcelona.

Diumenge 7 d'abril, 1er. diumenge.

Dimarts 9 d'abril, a les 19,30h. Tallers d'oració Màrtirs de les Franciscanes Missioneres de Maria, a Plaça Universitat, 2. Barcelona.

Dijous 11 d'abril, a les 20h. "G. Bernanos" a càrrec d' Ignacio Peyra, a Pompeia-Grups, Riera Sant Miquel 1 bis. Barcelona.

Redacció: Pompeia-Grups, Riera de Sant Miquel, 1 bis entl.2a.08006. Barcelona, Tel. 635 612 431.